

[Rimstad.]

skuelse, og det har for så vidt ikke noget at gøre med, hvor mange stemmer der forlanges til en eller anden slags mandater.

Det har også været nævnt, at disse parti-anmeldelser skulle kontrolleres, eller hvad man vil kalde det, derved at den pågældende anmelder skulle henvende sig på et kommunekontor og dér aflevere sin underskrift under kontrol. De folk, der har prøvet at indsamle underskrifter i praksis, vil vide, at noget sådant er aldeles uladsiggørligt. Hvis man vil vedtage en bestemmelse her i folketinget gående ud på, at vi ønsker ingen nye partier, og derfor vil vi forhindre det, skal man blot sørge for, at kravet om, at underskrifterne skal afgives på kommunekontoret, bliver gennemført. Det vil så for fremtiden være umuligt at få nye partier ind i dette ting.

Det er noget, som måske ikke er helt indlysende for dem, der ikke har beskæftiget sig med det. Men vi ved, hvor ganske overordentlig vanskeligt det er at samle underskrifter, fordi disse underskrifter bagefter skal passere kommunekontoret og de pågældende med mere eller mindre ret har den opfattelse, at deres navn dér bliver noteret op til senere brug, eventuelt imod dem.

Disse anmeldelser har, som det har været nævnt af flere af de tidligere ordførere, en gyldighed på 2 år. Man har 1 år til at samle dem, og når man så har samlet dem og afleveret dem i indenrigsministeriet, er de gyldige endnu 1 år. Det er meget knappe terminer; de er så knappe, at de faktisk virker prohibitivt, og det gør de, fordi det er både en kostbar og en vanskelig sag at samle de pågældende underskrifter. Det er ikke afgørende, om det er 10.000 eller 12.000 underskrifter, der skal samles, men det afgørende er, at man skal lave en organisation og sætte disse ting i system. Vi mener ikke, at en anskuelse af en eller anden art absolut skal have en så knap frist at arbejde med. Vi mener, det ville være rimeligt, om man gav en periode på 2 år til at samle disse underskrifter — særlig hvis man vil hæve tallet 10.000 noget — og vi mener også, det ville være rimeligt, at underskrifterne derefter havde en gyldighedsperiode på 2 år. Derved kom de til at dække den 4-årige valgperiode, og jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Skytte i, at der bør være

overensstemmelse mellem det, at en folketingsmand er valgt for 4 år, og det, at de pågældende anmeldelser til at sikre valg af en folketingsmand også gælder 4 år.

Der er så videre nogle bestemmelser, som det kunne være hensigtsmæssigt at se på, først spørgsmålet om dokumentation for de på stillerlisterne opførte navne. Vi er af den anskuelse — og det ligger i, at vi sådan set, da vi begyndte på at sætte os ind i disse ting, var yderst forbavsede over, at man ikke krævede underskrift fra stillernes side — at det vil være rigtigt og rimeligt at kræve en sådan underskrift. Det vil for øvrigt ikke volde større vanskeligheder; det kan højst betyde forsinkelse i et par dage, at man skal sikre sig sine stilleres underskrift.

Dernæst har jeg et par ord om spørgsmålet lodtrækning. Vi har jo i praksis været ude for en lodtrækning ved sidste valg, og den indvending, som vi kunne have over for fremgangsmåden, lå egentlig deri, at der ikke fandtes nøjagtige bestemmelser for den fremgangsmåde, som man valgte fra indenrigsministeriets side. Vi mener, at det folketingsudvalg, som her skal godkende valgene, skal have bemyndigelse til, når der foreligger et valgresultat, hvor tallene står lige, at forlange en kontrol af tallene, før en eventuel lodtrækning finder sted, og det er egentlig en ganske rimelig foreteelse, for hvis man tager det i en anden orden, kan man komme ud for meget ubehagelige ting.

Endelig skal jeg gøre et par bemærkninger om forslaget angående valgretsaldere, som indgår i de ændringer, socialistisk folkeparti har foreslået. Derom vil jeg gerne sige, at jeg har ikke i det pågældende forslag fundet nogen motivering for at nedsætte valgretsaldere fra 21 år til 18 år. Jeg vil heller ikke selv være i stand til at finde en sådan motivering, medmindre man ville begive sig ud på de lidt mere komiske områder, hvor man siger, at en mand, fordi han er i stand til at styre en knallert, når han er 16 år, også bør kunne stemme til folketinget, når han er i den alder — eller den slags ting. Der blev også nævnt, at da man har skullet springe soldat, når man er 18 år, var det rimeligt, at man kunne være med til at styre land og rige. Jeg kan ikke se, disse forbindelser har noget virkeligt på sig.

Derimod deler jeg den højtærede inden-